

[Glistrup]

der trådte i kraft den 1. januar, er noget forrygende skidt. Den lov, som træder i kraft den 1. marts, er aldeles elendig og ubrugelig. De dispensationer, som bærer præg af arbejdsdirektørens hånd og arbejdsministerens ånd, er elendige, udelige og ubrugelige. De forslag, som nu er kommet fra socialdemokratiet er uanstændigt dårlige, uantagelige i enhver henseende. Det forslag, der er fremsat af VS, er dårligt og elendigt. Det forslag, der er fremsat af SF, er ubrugeligt, uantageligt og aldeles umuligt.

Derfor må vi konkludere, at når vi til sin tid ved tredje behandling skal til at stemme, vil vor afstemning ikke være baseret på, at det af de foreliggende alternativer, vi vælger, er et godt alternativ. Vi må hele tiden, som vi gjorde det i denne sag den 16. oktober, tage det, som er mindst dårligt. Det vil være sådan, at det, vi skal vælge imellem, er noget, som måske er 97,8 pct. dårligt, mod noget, der er 98,3 pct. dårligt. Det er de afvejninger, som simpelt hen må tages.

Jeg kan ganske roligt sige, at den karakteristik, jeg har givet af de forslag, vi kender, gælder også de forslag, vi ikke kender, for så vidt de måtte komme fra nogle af de otte andre partier her i tinget, for alle de andre otte partier er i den grad traditionsbundne, at de hænger sig i den ordening, som måske var meget rimelig i 1908 og til dels kunne gå i 1969-1970, men som er aldeles uanvendelig i det nuværende samfund. Man blander ting sammen, der intet har med hinanden at gøre. Man har som udgangspunkt en arbejdsløshedsforsikring, og folk må selvfølgelig tegne de forsikringer, de vil, fuldstændig uafhængigt af lovgivningsmagten, betale deres præmie, hvorefter man ud fra forsikringsbetingelserne kan beregne, hvordan man får sine dagpenge udbetalt eller ikke. Det er én ting.

Noget helt andet er: skal skatteyderne eller lovgivningsmagten blandes ind i det, så er det sociallovgivning, og så er det sociallovgivningsmæssige synspunkter, der skal ind. Man kan ikke køre denne sammenblanding varigt, som den nuværende lovgivning er baseret på. Derfor bliver ethvert forsøg på at få tingene klaret lige så umuligt, som Sisyfos' bestræbelser var i sin tid. Der kan ikke på det gældende lovprincips grund findes nogen løsning, som ikke er genstand for meget, meget indgående kritik, og hvor man meget,

meget let kan komme og sige, hvor ubrugeligt det er.

Det, som man skal gøre i denne situation, er for det første, at man skal skabe fuld beskæftigelse, sådan at vi ikke har nogen arbejdsløse. Og det er ganske enkelt, for det går kun ud på, at prisen på arbejdskraft skal være så lav, at det, det koster at købe arbejdskraften, er så lidt, at der kommer en større efterspørgsel efter arbejdskraften, end der er udbud. Så enkelt er det, og så må folk simpelt hen kompenseres ved, at de får skattelettelse og derigennem får den fornødne realindtægt. Det er den ene problemstilling, og i det omfang, man stadig måtte have mennesker i dette samfund, som ikke har al den beskæftigelse, de ønsker sig hver evig eneste dag, skal man gennemføre § 75-forslaget, hvor det er således, at de sælger deres arbejdskraft til det offentlige og får den betalt af det offentlige dag for dag. Det er så enkelt, at disse ting er tilgængelige for løsnin-ger.

Når vi skal til at løfte fligen for, hvad der antagelig vil ske, hvis de forslag, vi behandler i dag, kommer til afsluttende behandling, må vi sige, at vi finder, at alt taget i betragtning er forslagene, som de blev gennemført den 16. oktober, mindre elendige end de forslag, som vi har til første behandling i dag, men det, som vi er mest betænkelige ved ved forslaget fra den 16. oktober, er vejrligsbestemmelsen, hvor situationen er den, at regeringen har helt ret i, at til syvende og sidst skal man ikke betale fra samfundets, fra skatteydernes side, fordi det er blæsevejr, eller fordi det er regnvejr, eller for den sags skyld fordi det er solskin, så man ikke kan være tagdækker og ligge oppe på et paptag og asfalttag, fordi man bliver totalt ødelagt af det. Nu er jo den vejrligsparagraf, der er lavet, teknisk så dårligt udformet, at den faktisk ikke kommer til at genere nogen som helst, der forsøger at tænke sig om. Altså at man én gang for alle sørger for ikke at komme ind i denne karensperiode med de tre dage, så derfor behøver den ikke at få nogen som helst skadelige virkninger.

Men når man skal indrette tingene fra den nye overenskomstperiode således, at vejrligsituationen ikke skal betales af skatteyderne; men skal betales i form af lønninger, må man jo gøre sig klart, at man ikke kan klare sig med noget, der bare nærmer sig 4